

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 314. Ergens in juni/juli 1949 deed Dizzy Gillespie in New York City opnieuw mee aan een Jubilee programma van de Armed Forces Radio Service. U hoort twee stukken, dit is eerst van Erroll Garner's oudere broer Linton: "Minor walk".

plaat 1

Dizzy Gillespie a/h Orchestra: Minor Walk (Linton Garner)
A/3 - 4:17 - Spotlite SPJ 122

"Minor walk" met soli van James Forman-piano, Dizzy Gillespie-trompet en Ernie Henry-altsaxofoon. Hij is de eerste solist in het tweede stuk, na hem mogelijk Sam Hurt op trombone. Heel verrassend in Gillespie's big band repertoire: van Miles Davis "Half Nelson".

zelfde

Dizzy Gillespie a/h Orchestra: Half Nelson (Miles Davis)
A/4 - 5:15 - idem

"Half Nelson" van Miles Davis met de trompet van Dizzy Gillespie, AFRS Jubilee-opname van juni/juli 1949 in New York City toen de band er zo uitzag. Dizzy Gillespie, Little Benny Harris, Elmon Wright en Willy Cook-trompet. Charles Greenlee, Sam Hurt en Jay Jay Johnson-trombone. John Brown en Ernie Henry-alt, Yusef Lateef die toen nog Bill Evans heette, en Joe Gayles-tenor, Al Gibson-bariton-saxofoon. James Forman-piano, Al McKibbon-bas, Teddy Stewart-dru en Vince Guerra-congadrams. Joe Carroll zong bij het orkest, hij is te horen in het volgende stuk, na hem trombonist Jay Jay Johnson Yusef Lateef-tenorsaxofoon en Dizzy Gillespie-trompet die daarna samen met Joe Carroll zingt. De opname is van RCA Victor in New York City, de datum ~~26 juli~~ ^{6 juli} 1949. "Hey Pete let's eat more meat".

plaat 2

Dizzy Gillespie a/h Orchestra: Hey Pete, let's eat more meat
B/6 - 2:59 - RCA Victor (Gillespie, Harding, Peterson)
PM 42 408

"Hey Pete, let's eat more meat", idee van Dizzy Gillespie en Charles Peterson, arrangement Buster Harding. RCA Victor-New York City, 6 juli 1949. De laatste Gillespie-session voor dat merk, niet alleen trekt de band in de dancings steeds minder publiek; (concerten waren uitzonderingen), kennelijk vond RCA Victor dat er ook niet genoeg platen van het orkest verkocht werden. Wanneer in het najaar de eerste session voor Capitol wordt gedaan is niet alleen de bezetting grondig veranderd: de fut is uit het orkest en de ritmesectie heeft weinig of niets meer met Bebop te maken.

John Acea speelt piano, bassist Al McKibbon is er nog van de vorige ritmesectie, Specs Wright is nu de drummer. Er is geen congadrummer meer, en wel een ritmegitarist, John Collins. Dit is het resultaat.
Dizzy Gillespie a/h Orchestra: Say When (J.Moody,T.Dameron,D.Gillespie)
B/4 - 3:10 - Capitol 5CO 52 80 852

plaat 3

"Say when" was een stuk van James Moody, ~~geaxxxxxxxx~~ en Tadd Dameron, eigenlijk een variatie op "Stay on it", gearrangeerd door Jimmy Mundy. Ik gaf u alleen de gewijzigde ritmesectie, nu ook de rest. Trompetten: Dizzy Gillespie, Don Slaughter, Elmon Whright en Willy Cook. Trombones: Charles Greenlee, Sam Hurt en Matthew Gee
Altsaxofoons: Jimmy Heath en John Coltrane, tenoren: Jesse Powell en Paul Gonsalves, bariton: Al Gibson. Behalve Gillespie soleren in het volgende stuk pianist John Acea en tenorsaxofonist Paul Gonsalves. Het stuk is van Gillespie, Gerald Wilson maakte het arrangement. "Tally ho".

zelfde

Dizzy Gillespie a/h Orchestra: Tally ho (Dizzy Gillespie)
B/6 - 3:13 - idem

"Tally ho". ~~Capitol-opname~~ Capitol-opname gemaakt in New York City, ~~op~~ en "Say when" op 21 november 1949. De volgende was op 9 januari, 1950 dus, en dat zou de laatste worden. ~~In plaats van John Collins is de gitari~~
nu Floyd Smith, die zo vreselijk lelijk elektrische gitaar speelde bij Andy Kirk, 1939. De Bebop-band van weleer is ~~nu~~ een swingorkest geworden, na Paul Gonsalves en Dizzy Gillespie is het de andere tenorsaxofonist, Jesse Powell, die de Count Basie scene compleet maakt, in "Coast to Coast".

zelfde

Dizzy Gillespie a/h Orchestra: Coast to Coast (D.Gillespie,B.Hardin)
B/1a tste - 3:16 - idem

"Coast to Coast", eerste stuk van de Capitol-session op 9 januari 1950. Bij het tweede werden Carlos Duchesne-congas en Chino Pozobongos erbij gehaald om Chico O'Farrell's muziek echte Latin flavor te geven. Het werd Latin Swing met één Bebopfiguurtje, niks "Cubano Be, Cubano-Bop" maar "Carambola".

plaat 4

Dizzy Gillespie a/h Orchestra: Carambola (Chico O'Farrill)
A/4 - 2:54 - Capitol T 667

"Carambola", muziek van Chico O'Farrill. Nog een stuk. Met Joe Carroll: "Oo-la-la".

plaat 3

Dizzy Gillespie a/h Orchestra: Oo-la-la (D.Gillespie, Rudy Williams
B/7 - 2:49 - Capitol 5CD 52 80 852 John Acea)

"Oo-la-la" ^{Met} met zanger Joe Carroll, trompettist Dizzy Gillespie en tenorsaxofonist Paul Gonsalves, 12 juli 1920 in Boston, Massachusetts, geboren, toen dus 29 jaar oud, hij had bij Count Basie gespeeld, in oktober van dat jaar 1950 zou hij naar Duke Ellington gaan, ^{en er blijven} tot zijn dood, bijna 25 jaar later.

Gillespie was stapelgek met zijn big band, ondanks de dalende populariteit, de stijgende transportkosten, het oplopen van de muzikantengages. Tot Lorraine, sinds 1940 Mrs. Gillespie, stelde: de band of ik. En dat was het einde van het orkest. Dizzy Gillespie, Don Slaughter, Elmon Wright en Willy Cook-trompet, Charles Greenlee Sam Hurt en Matthew Gee-trombone, Jimmy Heath en John Coltrane-alt, Jesse Powell en Paul Gonsalves-tenor, Al Gibson-baritonsaxofoon. John Acea-piano, Floyd Smith-gitaar, Al McKibbon-bas, Specs Wright-drums. Joe Carroll-zang. Gillespie ging solo optreden en met kleine formaties, speelde geregeld voor de plaat, soms ook met grote orkesten. We blijven hem tot voorjaar 1953 volgen. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 314, MdR.

Capitol, NYC, 5 jan 1950.

0 0 0 0 0

NA 142 775

34:40

opn 23.01.86